

Uvozne povlastice za pomorce

Raul Hury, Split

Uredba o carinskoj tarifi za robu koju građani unose ili primaju iz inozemstva (Sl. list FNRJ br. 25 od 19. VI. 1957.) nespominje izričito pomorce kao građanska lica, koja uživaju carinske povlastice kod unosa robe iz inozemstva. Međutim, član 6 Uredbe o carinskoj tarifi citira odredbu, da se jugoslavenski državljani oslobađaju od plaćanja carine i u slučajevima, kada unose robu iz inozemstva do ukupne vrijednosti od 50.000.— Din. tako, da količine pojedinih vrsta robe odgovaraju potrebama jednog domaćinstva. Vrijednost robe utvrđuje se po listi vrijednosti, koja je sastavni dio Tarife, ukoliko se radi pak o upotrebljenoj robi, vrijednost ove umanjuje se za procenat istrošenosti koju Carinarnice utvrđuju komisijskim putem.

Ako vrijednost robe kod uvoza prelazi vrijednost od Din. 50.000.—, ili ako su količine pojedinih vrsta veće od potreba jednog domaćinstva na ovaj višak pomorac plaća carinu.

Carinske povlastice po čl. 6 Uredbe o carinskoj tarifi, odnose se i na one jugoslavenske državljane, koji odlaze u inozemstvo u službene svrhe, pa prema tome ove se odnose i na naše pomorce.

Prema autentičnom tumačenju Uprave carina Beograd, povlastice iz ovog člana mogu koristiti naši pomorci jedan put u roku od 2 mjeseca, ali ne kalendarska, već od putovanja do putovanja u vremenskom razdoblju od 2 mjeseca do visine od Din. 50.000.—

Vrijednost korištene povlastice sa jednog putovanja Carinarnice evidentiraju u »carinsku knjižicu« te se po tome vrši kontrola iskorištenih iznosa do

granice vrijednosti od 50.000.— Din. u roku od 2 mjeseca.

Po izminuću roka od 2 mjeseca, pomorac ima pravo na povlasticu bez plaćanja carice ponovo u visini vrijednosti robe do 50.000.— Din. i t. d.

Prema tome pomorac uživa pravo bez plaćanja kod uvoza u roku od 2 mjeseca na vrijednost robe od 50.000.— Din. odjednom ili sukcesivno, tj. u nekoliko navrata.

Za uvoz motornih vozila ne dolaze u obzir odredbe spomenute Tarife, jer za ovu vrstu uvoza primjenjuju se propisi Uredbe o uvozu putničkih automobila i motocikla (Sl. list FNRJ br. 52 od 31. XII. 1958.)

Kod uvoza po spomenutim povlasticama treba istaknuti i neke druge okolnosti, koje u praksi dolaze u obzir. Tako na primjer ako pomorac vršeci kraća putovanja do Grčke ili Italije, ostaje na putu 10 do 15 dana i za to vrijeme primi na ime deviznog dodatka iznos od Lit. 15.000.— ili dolara 18, te nabavi robu u vrijednosti (prema listi cijena iz carinske tarife) za Din. 20.000.—, tada ima pravo na uvoz bez plaćanja carine samo na visinu iznosa ostvarenih sredstava, dok na višak plaća carinu.

Pomorci na našim prekoceanskim brodovima, koji se sa jednog putovanja vraćaju u jednu od naših luka poslije 5 do 6 mjeseci ili više, imaju pravo u svom dolasku na uvoz bez plaćanja carine do Din. 50.000.—, a na razliku preko ovog iznosa plaćaju carinu. Ova povlastica dolazi u obzir iako je pomorac mogao nabaviti robu i preko ove vrijednosti, jer je imao veća primanja u devizama radi duljeg svog boravka van domovine.